

ע"פ 45360/08 - דוד שלמה פופקן, אילן פיר וינלנד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים לפני כבוד השופטים: רפאל יעקובי, עירית כהן, אביגדור דורות

22 בינואר 2017

ע"פ 45360-08-16

- בעניין:
1. דוד שלמה פופקן
2. אילן פיר וינלנד
שניהם ע"י ב"כ עוזד מנשה צ' יאדו המערערים

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזד חיים פס (פ"מ י-ם, פלילי) המשיבה

פסק דין

1. עניינו של פסק דין זה בערעורם של שני נאשמים על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) מ-16.7.28, שלא לפוסוק להם פיצויים לפי סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 לאחר זיכוים.

2. המערערים הוועדו לדין בעבירות השתתפות בהתקיפות וסייע לתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר. המערער 2 הואשם גם באיזומים. בכתב האישום נכללו שני נאשמים נוספים, שהואשמו בתקיפה וחבלה עצמן (ולא רק בסיעו).

3. כתב האישום שביסוד ההליכים מתייחס לאירוע שבו נשלחו שני שוטרים בלבוש ומראה של ערבים מקומיים עם חמור לגבעה הסמוכה לשוב סוסיא, שבו התגוררו המערערים. השוטרים נועדו לשמש כ"פתחון" לתושבי המקום אשר התNELלו לערבים בסביבה. לאחר שהשוטרים שבו זמן מה בגבעה, הגיעו ארבעת הנאשמים למקום - כשלושה מהם (ובهم המערער דן) רעויל פנים ובידי שניים מהם (ובهم המערער 2) מקלות גדולות - והשוטרים הותקפו.

4. בהכרעת הדין הורשע אחד הנאשמים בעבירה של תקיפה בנسبות חמירות, נאשם אחר זוכה מחמת הספק לגבי זהותו כמעורב באירוע התקיפה והמערערים דן זוכו מכיוון שלא היו מעורבים באירוע התקיפה ולא הוכיח שסייעו לה.

5. כאמור, בית המשפט קמא דחה את בקשה המערערים. לצד קביעה זו הוסיף בית המשפט את הדברים

עמוד 1

הבאים: "אני לא יכולה פיצול סעדים והגשת תובענה בגין הנזקים שנגרמו למטופלים, לטענתם, בגין ההתדיינות והמעצר בתיק זה" (ראו סעיפים 1-8 להחלטה).

6. בערעור דין חזו הצדדים על הטענות שהעלו בבית משפט השлом. המערערים טוענים כי בכלל הנسبות יש להתערב בהחלטה ולזכותם בפיזיים ואילו המשיבה טוענת כי אין מקום לכך.

7. שקלנו את טענות הצדדים והגענו למסקנה כי **דין הערעור להידחות**.

8. לגבי ערערים מסווג הערעור דין נפסק כי "ככל, שיקול הדעת לגבי הזכות לפיזוי והיקף הפיזוי לפי סעיף 80 מסור לערכאה הדינונית והתערבותה של ערכאת הערעור בהחלטה בנושא זה תיעשה רק במקרים חריגים" (ע"פ 2255/15 אגדירה נ' מ"י, 22.3.16). זאת ממש "שהערכה הדינונית מצויה לפני ולפנים בפרט הריאות ובעובדות המקורה והוא זו שהתרשמה באופן בלתי' אמצעי' מעדים ומהמבקש וכן מאופן ניהול המשפט והתנהלות הצדדים במהלך המשפט" (שם). במצב דברים זה נפסק גם כי "ראוי לחתן משקל גם ל'תחושת הבטן' של הערכה הדינונית אם יש הצדקה לפסק פיזוי לנאשם שזוכה" (ראו שם ובהפנייה לסעיף 4 לפסק דין של כב' השופט י' עמית בע"פ 5097/10 בגנין נ' מ"י, 15.1.13).

9. בכלל נתוני של המקורה דין רוחקים אלו מלהיכנס לגדר אותם "מקרים חריגים" שיצדיקו התערבותה של ערכאת הערעור בהחלטה שבה עסוקין. מקובלות علينا מסקנותו של בית משפט השлом שלאחר שיזכה את המערערים פסק כי אין מקום לפסקת פיזוי ונראים לנו גם הנימוקים שנთן לתוצאה האמורה. בהמשך לכך נסתפק بما שייאמר להלן.

10. המערערים יצאו לכיוון השוטרים המסתערבים כשהם רעוili פנים וכשבדי המערער 2 מקהל גדול ונכחו בסמיכות למרכז האירוע, שבו אכן הותקפו שוטרים. המערער 1 גם לא ניצל את החקירה להפרצת מה שייחס לו ב嚷גמה לשכנע את המשיבה כי אין להגיש נגדו כתב אישום. במצב הדברים האמור אין לומר כי ההחלטה שנטקבלה בזמן אמרת להעמיד את שני המערערים לדין הייתה בלא סבירה באופן קיצוני, ומצדיקה פסקת פיזוי.

11. במקרה דין גם לא קיימות נסיבות אחרות המצדיקות פיזוי. בכלל זה, המערערים לא יכולו להיבנות טענות המתיחסות לעצם השימוש בהסתערבות ומן האופן שבו הדבר נעשה. מדובר במקרה שבוצעו מתוך שיקולים מבצעיים שהתייחסו למצב העניינים באזור שבו מדובר. בהמשך לכך ובכלל, עצם השימוש באמצעותו זה או האופן שבו הוא נעשה אינם מצדיקים פסקת פיזוי.

.12 העולה מן המקובץ הוא כי במקרה דין אין הצדקה להטעבות חריגה של ערכאת הערעור בהחלטת הערכאה המבררת שלא לפסק פיצוי מכח סעיף 80 לחוק העונשין.

.13 על האמור עד כה נסיף כי האפשרות הפתוחה לערעורים להגיש תביעה אזרחית בקשר לעניינים שביסוד הערעור דין (כנ"ל בסעיף 5) נותנת חיזוק נוספים לתוצאה שאליה הגיעו בערעור דין. זאת מוביל לנקוט עמדה כלשהי לגבי תביעה כזו, אם תוגש.

.14 אשר על כל האמור, הערעור נדחה.

ניתן בהעדר הצדדים היום, כ"ד בטבת תשע"ג, 22 בינואר 2017.

המציאות מתבקשת לשלוח את פסק הדין אל באי כח הצדדים.

רפאל יעקובי, שופט עירית כהן, שופטת אביגדור דורות, שופט